

עפ"א 30859/02/14 - ועדה מקומית לתכנון עמק חפר נגד ראובן יוגב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 30859-02-14 ועדה מקומית לתכנון עמק חפר נ' יוגב

בפני	כב' השופטת שירה בן שלמה
הערערת	ועדה מקומית לתכנון עמק חפר ע"י ב"כ עו"ד איריס ווגסטף-גולן
נגד	ראובן יוגב
המשיב	ע"י ב"כ עו"ד יצחק הוס

פסק דין

ערעור על גז"ד בימ"ש השלום בנתניה (כב' הש' חנה קיציס), מיום 2.1.14, בתו"ב 58224-04-13, במסגרתו הושתו קנסות בסך 6,000 ₪ בגין אי קיום צו שיפוטי ובסך 2,000 ₪ בגין העבירות הנוספות, הכוללות, ביצוע עבודות ושימושים הטעונים היתר, ללא היתר, וחתימה על התחייבות בסך 16,000 ₪ למשך שנתיים.

המערער הורשע, עפ"י הודאתו, לאחר שחזר בו מהכפירה, בפתח פרשת ההגנה, בעבירות של הפרת צווים שיפוטיים ובביצוע עבודות בניה ושימוש הטעונות היתר, ללא היתר, בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן לקולא.

המיוחס והמתוקן פורט בגזה"ד. בהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 22.10.96 ניתן גז"ד ראשון נגד המערער, בת"פ 2382/95, במסגרתו ציווה ביהמ"ש על הריסה ואיסור שימוש חורג בבית מגורים בשטח של כ - 120 מ"ר, שחולק ל - 2 יחידות דיור, שלא כדין. ביום 11.7.07 נגזר דינו בשנית, בעמ"ק 30315/05, שאז הוצאו צווי איסור שימוש חורג לכלל המבנים אשר פורטו בכתב האישום (סעיף 6 לכתב האישום הנוכחי). בכתב האישום המתוקן, נמחק הסעיף המתייחס לשימוש במבנה מגורים שיועד ליחידה אחת ופוצל לשתיים. יוחס שימוש חורג למגורים במבנה, בשטח חקלאי, של כ - 180 מ"ר, שהוסב ל - 2 יחידות דיור, כאשר שימוש ביחידה אחת נעשה בין החודשים מרץ עד מאי 2011 ובשניה בין מרץ ליוני 2011. נעשה שימוש במבנה בשטח של כ - 156 מ"ר ללא היתר לפינת מנוחה, תוך שהותקנו בו סלון, פינת ישיבה, שירותים ומרפסת ונמחק כי חלקו משמש לאחסנה. נעשה שימוש בסככה בשטח של כ - 100 מ"ר, מתוך סככה של כ - 220 מ' שנותרה לאחר הריסה חלקית, לאחסנת ציוד חקלאי, ושימוש במטבח במחסן בשטח של כ - 12 מ"ר, והכל תוך הפרת גזה"ד שניתן בתיק השני (כמפורט בסעיף 8 לכתב האישום הנוכחי).

בימ"ש קמא התייחס בגזה"ד לחומרת העבירות של אי קיום צווי ביהמ"ש. "אינטרס הציבור הגובר על פני כל אינטרס של הפרט, דורש קיומם של צווי בית משפט. בית משפט אינו יכול ליתן יד לתופעה פסולה זו שעניינה אי קיום צו בית משפט ואי הקפדה על קיום הוראות חוק התכנון והבניה" תוך הפניה לפסיקה ולתכליות הענישה בתחום.

נקבע, באופן כללי, כי "מתחם הענישה... הועמד על קנסות.. ומתן צווים מתאימים להסרת העבירות". "יחד עם זאת, מצאתי מקום להתחשב בנאשם לאור גילו, לאור תקופת השימוש החורג הקצרה למגורים ולאור העובדה שלנאשם לא עמד רווח כלכלי משמעותי מפעילותו במקום וזו נועדה אך כדי לכלכל את עצמו". מכאן העונש שהושת.

הערעור מכון כלפי קולת העונש, על כל מרכיביו, לרבות העדר מאסר מותנה, צווי הריסה ואיסור שימוש וכפל אגרה.

נטען כי המשיב הורשע בביצוע שימושים ו/או התרת שימושים במבנים בהיקף בניה נרחב של כ - 450 מ"ר ללא היתר, בסטיה מהיתר, חלקם באופן המהווה שימוש חורג תוך הפרת גזרי דין שניתנו בשני התיקים הקודמים. נטען כי מצופה לראות החמרה בענישה במקרה של עבריינות בניה חוזרת. נטען כי השכרת יחידות הדיור הם חלק מניהול ענייניו, המבוצעים משיקולים כלכליים, לפיכך יש להשית קנסות ריאליים. נטען להסרת מחדלים חלקית בלבד.

מנגד הפנה ב"כ המשיב לרקע להגשת כתב האישום, טען להיות המשק מקופח והבהיר מדוע. המשיב גיבש תכנית שמטרתה לאשר את המבנים אך נתקל בהתנגדות מצד שכן נקמן. התנגדות בעטיה נקבע, ע"י הועדה המחוזית לתכנון ובניה, כי התכנית לא תאושר אלא לאחר מיצוי ההליכים נגדו בגין העבירות שביצע. ביקש לקבוע כי כיום, ע"ס תצהיר פקידה בכירה מטעם המערער, לא מבוצעות בנחלה עבירות בניה או שימוש כלשהן, במובן זה שהמחדלים הוסרו. הסביר את השימושים על רקע מצבו הבריאותי של המערער וטען שלא הופק רווח כלכלי. מכאן, להערכתו, חריגות העונש לקולא ובקשתו שלא להתערב בו.

במסגרת בקשה לדחיית הערעור על הסף טען כי נוסח כסיכומים והלין על חוסר השוויון, תוך שניצל את אותה במה לסיכומים משל עצמו. טען, בנוסף, לגבי חלק נרחב מהשימושים, כי פסקו, בשלב כזה או אחר.

עיקר טיעונו כי הסתייע בסטודנטים אותם הלין בנחלה לצורך החזקת המשק החקלאי, בנה לעצמו פינת ישיבה למנוחה עת מגיע לעבד את אדמתו ונוזקק למטבחון על מנת שרעייתו תכין לו ארוחות כל 3 שעות בגלל הסכרת.

איני רואה להיכנס להתנצחות בנושא הסרת המחדלים, מעבר להפניה לתגובת ב"כ המערער ולפיה התצהיר, עליו הסתמך, אישר כי למיטב ידיעת הועדה המקומית "... לא נעשה כעת שימוש במבנים הקיימים בחריגה בנחלת העותר" כשהכוונה להעדר חריגה מגבולות הנחלה. המשיב הודה בנוסחו של סעיף 9 לכתב האישום המתוקן ולפיו, בביקורת שנערכה במגרש ביום 26.1.12, לבקשתו, נמצא כי פינה את הדיירים מהמבנה בשטח של כ - 180 מ"ר והרס את אחד המטבחים. "מעבר לכך לא נמצא שינוי במצב השימושים בשאר המבנים". קרי, המחדלים לא הוסרו במלואם וההיקף עדיין משמעותי.

במכלול, כאשר הודה בשימושים ללא היתר בהיקף לא קטן, תוך הפרת צו ביהמ"ש, כשמדובר בהליך שלישי שהוגש נגדו, הענישה, אל מול העונש שהושת בהליך השני מקלה יתר על המידה ואין בה כדי להעביר את המסר, כפי אותה פסיקה שצוטטה בגזה"ד. עם זאת, לא ניתן להתעלם מגילו המבוגר של המשיב, ממצבו, מהסרת המחדלים החלקית ומהפסקת השימוש בחלק מהמבנים.

סיכומו של דבר, מאחר וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, על רקע הנסיבות הייחודיות, רואה לקבל את הערעור ולהתערב באופן מדוד.

הקנס בגין אי קיום צו שיפוטי יעמוד על סך של 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס בגין העבירות הנוספות יעמוד על סך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר. הקנס ישולם ב - 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בהמשך לתשלומים שהושתו בבימ"ש קמא.

בשל הנסיבות בעטיין הוגש כתב האישום ולאור גילו המתקדם אין מקום להשית מאסר מותנה. עם זאת, ההתחייבות תעמוד על סך של 30,000 ₪ שלא יעבור כל עבירה על חוק התכנון והבניה, למשך שנתיים.

מאחר והמשיב פועל לקבלת היתר לכלל המבנים, מוצא צו איסור שימוש חורג אשר יכנס לתוקפו תוך 12 חודשים מהיום.

4, בתו ובניה עמק חפר

פסה"ד ישלח אל הצדדים.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ד, 02 יולי 2014, בהעדר הצדדים.